

Ngồi Chờ Bình Yên

Người ngồi chờ bình yên, như kẻ điên đi giữa chợ đời, như người say lang thang trên đường phố... Có lúc nghĩ giữa khoảng không vô tận của cõi lòng: Chờ bình yên của Quê Hương và cũng chờ bình yên của riêng mình.

Ai tình ai mê? Có lẽ chỉ có trời cao, mây bay và mình ta biết!

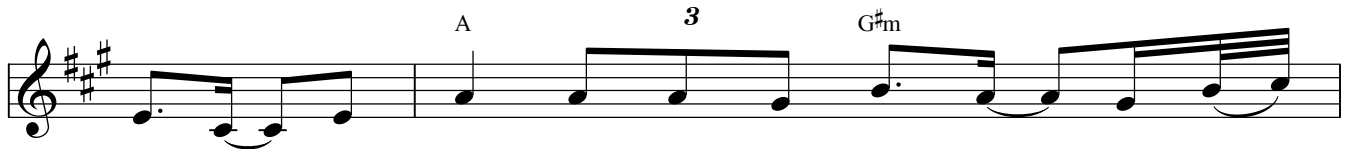
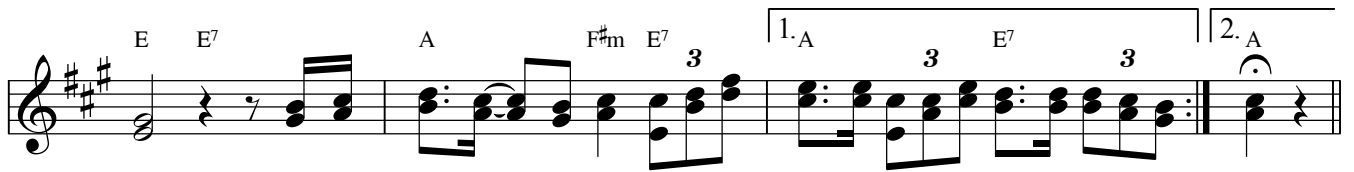
Xin đừng hờn trách nhau nhưng cùng cầu xin bình yên cho Quê Hương mình và cũng cầu xin bình yên cho cả chính mình...

Rã rời - chơi với

Nguyễn Quang Hưng

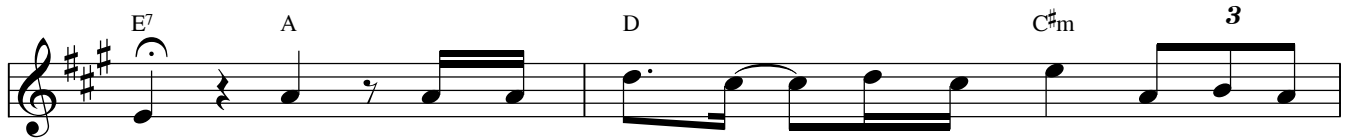
Intro ...

Ta là người điên lang thang từng bước trên thành phố

buồn. Ta đi hoài chợt thấy bóng râm. Ta ngồi lại trên miếng đá

xanh. Và chờ bình yên từng giây từng phút lòng ta tàn

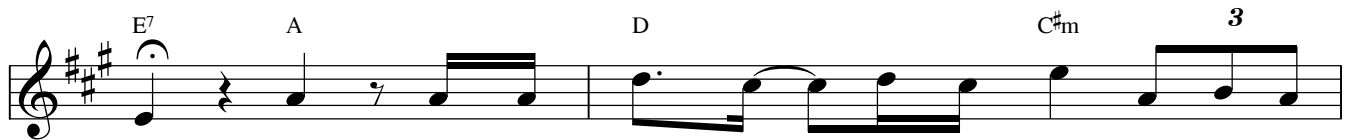
héo. Gió lạc loài vờn tóc bênh bồng. Để hồn ta trôi theo mây

bay. Ta là người say lao đao quy té trên đường phố

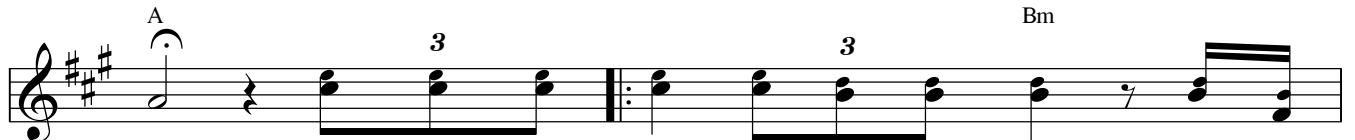
dài. Đất quay tròn người cũng ngã lăn. Ta mơ làm loài thú đi

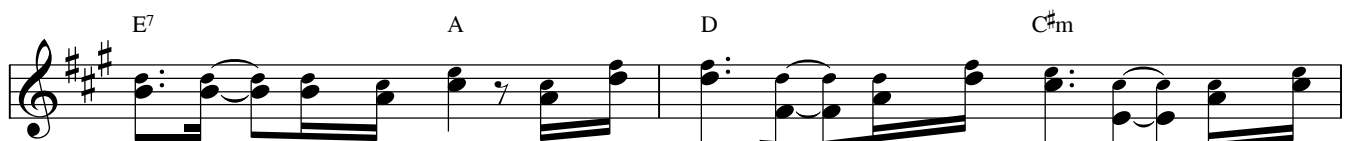
hoang. Và chờ bình yên từng giây từng phút lòng ta tàn

héo. Đến thuở nào được thấy mọi người nhìn mặt nhau hết giận hờn

nhau. Quê Hương Yêu ơi! Ta chờ hòa bình. Ta chờ

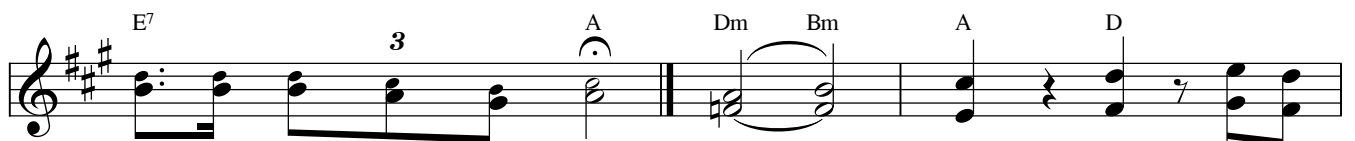
em như sông chờ đá. Chờ con đông chờ giòng nước lên chờ giọt nước

mưa đêm vui thanh bình. Hỡi em yêu ơi! Bao giờ hòa bình em tìm

ta trong nghĩa địa vắng. Này em yêu đừng hờn trách ta hãy gục đầu cúi

xin cho Quê Hương Bình Yên. Hm

Quê Hương Yêu ...